

INSPIRERENDE FIGUREN

Toespraak 1

We vroegen aan de gemeenschap: 'Welke bekende figuren zijn voor jou inspirerend en waarom?'

1.

Bernard Kouchner is een in 1939 geboren Fransman, zoon van een Joodse vader en een protestantse moeder, die jullie misschien kennen als onconventionele minister van buitenlandse zaken onder Sarkozy. Zijn joodse grootouders werden in Auschwitz vermoord, hetgeen misschien aan de basis ligt van zijn reactionaire karakter dat zich al manifesteert tijdens zijn jeugd. Als student medicijnen sluit hij zich aan bij de communisten en demonstreert hij tegen de oorlog in Algerije. Na een conflict wordt hij overigens uit de partij gezet, hetgeen hem nog vaker in zijn leven zal overkomen. Als afgestudeerd arts gaat hij in 1968 voor het Rode Kruis werken in Biafra, een gebied dat zich wil afscheiden van Nigeria. Hier behoort hij tot een groepje artsen die in gewetensnood komen, omdat het Rode Kruis zich neutraal opstelt en zich niet uitspreekt over de humanitaire misstanden. Dit leidt tot de oprichting van Artsen zonder Grenzen in 1971, maar ook hier vertrekt hij na enige tijd na onenigheid, om vervolgens *Medecins du Monde* op te richten.

Daarna volgt nog een politieke carrière waarin de man 3 maal minister van gezondheidszorg is en eenmaal van buitenlandse zaken. Voor het aanvaarden van die laatste post, op uitnodiging van politieke rivaal Sarkozy, wordt hij uit de PS gezet, nog maar eens.

Wat ik zo bewonder in Bernard Kouchner is dat hij altijd een reactionaire humanitaire strijder voor de mensenrechten is gebleven, die lak had aan protocols en regels, die zelfs als minister getutoyeerd wilde worden door zijn medewerkers, en die door dit onconventionele gedrag barrières tussen mensen en politieke bewegingen wist te verkleinen en op zijn unieke manier een bijdrage heeft geleverd tot een betere wereld.

Jan

2.

Voor Mieke Coorevits is 'Bekendheid' een relatief begrip. De mensen die mij in de geest kwamen bij het nadenken over jullie vraag, zijn niet wereldberoemd (type Mandela of Obama), maar ze behoren evenmin tot de groep van mensen 'die mij nabij zijn'. In ieder geval inspireren ze mij.

Twee mensen die, ondanks het feit dat zij hun partner verloren bij de aanslagen van 22 maart in Brussel, geen voeding gegeven hebben aan haatgevoelens, maar via meerdere kanalen en initiatieven een boodschap van hoop, verbondenheid en liefde gebracht hebben en nog brengen:

Mohamed El Bachiri (man van Loubna Lafquiri) met zijn getuigenis op tv en zijn boekje 'Jihad van liefde'

en Kristin Verellen (vrouw van Johan Van Steen) met haar initiatief vzw. Cirkels, haar getuigenissen in de media, haar gedachten in het boek 'Waar blijf ik met dat licht van mij'.

Verder denk ik aan Ingrid De Jonghe, die vandaag te gast was bij Friedl Lesage in Touché. Zij is de oprichtster van TeJo, begonnen in Antwerpen en nu al actief in meerdere steden: Therapeuten voor Jongeren tussen 10 en 20 jaar, die er gratis en anoniem deskundige therapeutische begeleiding vinden. Haar visie, enthousiasme, positiviteit en doorzettingsvermogen om zo'n project te starten en uit te bouwen, waardoor ook minder begoede jongeren psychologische begeleiding kunnen krijgen, zonder lange wachtlijsten, ...bewonderenswaardig.

3.

Lieve Boone bewondert (o.a.) Nelson Mandela, omdat hij bij alles wat hij meemaakte (onrecht, machtsmisbruik, vernedering...) niet verbitterd raakte, en zijn eigen macht als leider gebruikte om mensen te verzoenen i.p.v. tegen mekaar op te zetten.

Voor Els Devroye is de Deense rechercheur Ole Dammegerd haar held.

Hij kent de waarheid achter het wereldtoneel van macht, uitbuiting en zaaien van terreur en angst. Ole is mijn held omdat hij op gevaar van zijn eigen leven doorgaat met zijn missie naar het onderzoek van politieke moorden, zoals die in 1986 op de Zweedse politicus Olof Palme. Hoewel meer dan 130 mensen de moord hebben bekend, is de zaak tot op heden nog altijd niet opgelost en doen allerlei complottheorieën de ronde.

Rik verwijst naar de pastoor van Zeebrugge, Fernand marechal, als inspirerend figuur.

(we lezen een stukje uit het Interview in De Standaard Magazine)

4.

Antoon Lowyck beschrijft drie voor hem inspirerende figuren: M.L. King (VSA), don Bosco (Italië) en Boschvogel (Aartrijke).

Maarten Luther King (1929-1968): voorvechter voor gelijke rechten voor blank & zwart.

Studeerde theologie te Atlanta en filosofie te Boston, waar hij ook promoveerde. In 1954 werd hij in Alabama baptistisch predikant. Hij pleitte voor geweldloos verzet tegen discriminatie tussen kleurlingen en blanken. Leidde grote protestmarsen o.a. naar Washington in 1963. Kreeg in 1964 de Nobelprijs voor de Vrede. Werd in 1968 vermoord na steun aan zwarte arbeiders om gelijk loon voor gelijk werk.

Don Giovanni Bosco (1815-1888): opvoeder van de armen, ordetichter van de Salesianen:

Na zijn priesterwijding in 1841 organiseerde hij te Turijn vakantiewerk en jongerenopvang voor straatkinderen. In 1843 richtte hij de eerste avondschool op; hetgeen later de beroepsscholen werden. Zijn orde stichtte hij in 1859, en breidde de recrutering in 1870 uit voor late roepingen.

Zijn werk (vakantiewerk, beroepsonderwijs, bezinningscentra, opvanghuizen, studentenpeda's, enz.) werd nog tijdens zijn leven internationaal verspreid. Anno 2000 waren er achttienduizend salesianen en zeventienduizend zusters wereldwijd werkzaam.

Boschvogel (pseudoniem van Frans Ramon, 1902-1994): Vlaams historisch jeugdschrijver en volksverteller:

Hij studeerde aan de Normalschool van Torhout en was van 1922 tot 1933 onderwijzer te Zedelgem. Door zelfstudie werd hij leraar geschiedenis, eerst in Diksmuide en later tijdens WO-II tot 1958 te Brugge. Hij schreef tal van historische jeugdboeken, afgewisseld met historische romans, biografieën (o.a. ook over Amandus, Rembert, 'Paulus op de stoel van Petrus', pater Verbist, de stichter van de missionarissen van Scheut, enz.), volksvertellingen, en later ook sagen en legenden (ook vertalingen).

5.

Nand Morlion bewondert Joseph Wresinski, stichter van ATD vierdewereldbeweging omdat hij armoede bestrijding vanuit een nieuwe hoek (niet caritatief) voorstelde. Belangrijk in zijn strategie waren volgende principes:

- armoede is een schending van mensenrechten
- iedereen, ook de meest arme is een waardig persoon
- niet werken vóór de armen maar mét de armen
- armen hebben ook een kennis die we ook moeten leren kennen
- de armen moeten niet veranderen, het is de maatschappij die moet veranderen
- armen en niet-armen moeten samenwerken als gelijke partners. Dit moet gebeuren in alle levens- en werk situaties waarin we verkeren

Alleen op die manier kan een nieuwe maatschappij komen waar het goed is voor allen

In de 20 jaar waar ik voltijds vrijwilliger kon zijn (ik ben dankwoord voor die kansen) heb ik geprobeerd zo op te treden in mijn diverse engagementen.

Koen Dekorte

7 oktober 2018